

A Fővárosi Ítéletábrla Budapestén, a 2017.év június hó 22. napján tartott nyilvános ülésén meghozta a következő

v é g z é s t:

A perújítási eljárásban a vádlott ellen indult ügyben a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.XX.9960/2016/10. számú ítélete ellen a terhelt által bejelentett fellebbezést *elutasítja*.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A terhelttel szemben a perújítás keretében eljáró Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 5.B.XX.608/2015/19. számú végzésével az ügyész által előterjesztett perújítási indítványt elutasította. A perújítási indítványt a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XXIII.90/2014/15. számú, a terheltet 300 óra közérdekű munkára ítéző jogerős ítéletével szemben nyújtották be.

A Fővárosi Törvényszék a jogorvoslattal megtámadott 23.Bf.XX.9960/2016/10. számú ítéletével a terhelttel szemben jogerős határozatot hozó Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XXIII.90/2014/15. számú ítéletét a bűnösséget megállapító és büntetést kiszabó részében hatályon kívül helyezte, és a terheltet bűnösnek mondta ki a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont, bb) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pont, ba) alpontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett lopás büntetésében, amelyért őt 40 nap elzárásra ítélte. Megállapította, hogy a perújítási eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli. Az ítélet ellen a terhelt és az ügyész részére fellebbezési jogot biztosított.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a terhelt jelentett be fellebbezést. Fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte arra hivatkozással, hogy kiskorú gyermeke nevelő otthonba került. Enyhítés hiányában családi életének helyrehozatala érdekében halasztás engedélyezését igényelte.

A védő a nyilvános ülésén alapvető kérdésként vetette fel, hogy van-e helye a másodfokú határozat ellen jogorvoslatnak. Álláspontja szerint amennyiben a Be. nem zárja ki a határozat elleni fellebbezés lehetőségét, úgy megnyílik a magasabb fórumhoz fordulás jogi lehetősége. A másodfokú bíróság határozatában nem csak a terhelt terhére megállapított minősítésen, hanem a vele szemben kiszabott büntetésen is változtatott. Mivel a másodfokú bíróság kiterjesztette a bűnösség körét, ezért nézete szerint megnyílt a fellebbezés lehetősége. Ezekre az indokokra tekintettel kérte a jogorvoslatnak megfelelően a kiszabott büntetés enyhítését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyész BF.229/2017/1. számú átiratában, valamint a nyilvános ülésén jelenlévő képviselője útján is a fellebbezést törvényben kizártnak tartotta, ezért annak elutasítására tett előterjesztés. Kifejtette, hogy a törvényszék a másodfokú eljárásban nem a bűncselekmény

elkövetésének kérdésében hozott eltérő döntést az első fokú bírósághoz képest, hanem csekély mértékben helyesbítette a minősítést, illetve a büntetés mértékében helyezkedett eltérő álláspontra. Így véleménye szerint nem áll fenn a harmadfokú eljárásnak az a jogszabályi feltétele, hogy a másodfokú bíróság olyan cselekmény miatt állapította volna meg a terhelt bűnösségét, amelyről az első fokú bíróság nem rendelkezett. Ezért a törvényszék tévesen biztosított határozata ellen fellebbezési jogot, következésképp a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.XX.9960/2016/10. számú ítélete ellen bejelentett fellebbezés Be. 390. § (2) bekezdése alapján történő elutasítására tett előterjesztést.

A harmadfokú bíróság a Fellebbviteli Főügyészség indítványában kifejtettekkel egyetértve a terhelt fellebbezését törvényben kizártnak tartotta.

A terhelt terhére a perújítás elrendelésére amiatt került sor, mivel vele szemben az A. Kft. sérelmére 2013. szeptember 16-án elkövetett és jogerősen elbírált lopási cselekményen felül újabb eljárás indult szintén az A. Kft. sérelmére 2013. október 7. napján megvalósított lopás vétsége miatt.

Az elrendelt perújítás során eljáró Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság lefolytatta az újabb cselekményre nézve a bizonyítási eljárást, és megállapította a terhelt terhére további, a folytatólágosság egységébe tartozó bűncselekmény elkövetését. Nevezetesen megállapította, hogy a terhelt a cselekménnyel megvalósította a lopás vétségét, ami azonban a terhére korábban már megállapított cselekménnyel együtt a folytatólágosság egységébe tartozik. A cselekményeket a Btk. 370.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerinti folytatólágosan és társtettesként elkövetett lopás vétségének minősítette. A perújítást amiatt utasította el, mivel a terhelt terhére megállapított újabb rész-cselekmény ellenére nem indokolt az eredeti büntetésnél lényegesen súlyosabb büntetés kiszabása.

A Fővárosi Törvényszék a perújítás másodfokú eljárásában az elsőfokú bíróság határozatának felülvizsgálata során a korábbi alapítélet bűnösséget megállapító és büntetést kiszabó rendelkezéseit is hatályon kívül helyezte és 1 rb. folytatólágosan elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bb) alpont, (3) bekezdés b) pont, ba) alpont] állapította meg a terhelt bűnösségét.

Az ítélet tábla a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontja alapján vizsgálta a terhelt által bejelentett fellebbezés hatályát, azt a kérdést, hogy a másodfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés folytán van-e helye a harmadfokú eljárás lefolytatásának.

A Kommentárnak a Be. 386. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjához fűzött indokolása szerint a fellebbezés joghatályos és érdemben kell elbírálni, ha két feltétel teljesül:

- a fellebbezés szerint a másodfokú bíróság a büntető jog szabályainak megsértésével hozta meg az ügydöntő határozat fellebbezéssel megtámadott rendelkezéseit,
- a másodfokú ügydöntő határozat, illetve a felülbírált elsőfokú ügydöntő határozat rendelkezései teljesen ellentétesek: az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét megállapította, a másodfokú bíróság a vádlottat felmentette, vagy vele szemben az eljárást megszüntette, avagy ellenkezőleg az elsőfokú bíróság mentette fel a vádlottat, a másodfokú bíróság pedig megállapította a bűnösségét. Nincs helye harmadfokú eljárásnak, ha az első- és másodfokú bíróság ítéletében a bűnösség köre nem változik, a másodfokú bíróság a vád tárgyává tett és az elsőfokú bíróság által maradéktalanul elbírált tényeket illetően a cselekményeket tévesen minősítve, a látszólagos halmazatban lévő bűncselekmény miatt további bűnösséget állapít meg.

Az 1. számú BK. vélemény szerint nincs helye harmadfokú eljárásnak, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozata a Be. 386. §-ának (1) bekezdésében meghatározott eltérő rendelkezést nem tartalmaz.

Márpedig a másodfokú bíróság határozatában nem rendelkezett eltérően, mindössze az alapeljárásban elbírált cselekményt egy további, a folytatólagosság egységébe tartozó rész-cselekménnyel bővítette. A folytatólagosság egységébe tartozó további rész-cselekményben való bűnösség, felelősség kimondása azonban nem értelmezhető a bűnösség körének tágításaként, bővüléseként, hiszen nem került sor további önálló bűncselekmény megállapítására.

Amennyiben a folytatólagosság egységébe tartozó cselekmények köre szűkül rész-cselekmény bűnösség köréből történő kirekesztése folytán, abban az esetben sem nyílik meg a harmadfokú eljárás lehetősége.

Kizárólagosan a minősítés körébe tartozó eltérő jogi értékelés nem alapozza meg a harmadfokú eljárás lefolytatásának lehetőségét. A szóban forgó másodfokú eljárásban szükségtelen volt az alapítélet teljes, a korábbi bűnösséget megállapító rendelkezésének a hatályon kívül helyezése. Nem volt ugyanis indokolt a vádlott bűnösségének kimondása a másodfokú eljárásban, mert a Be. 415. § (1) bekezdésének alkalmazásával elegendő lett volna az alapítélet részleges hatályon kívül helyezése, az új ítéletben pedig a cselekmény eltérő minősítésének, valamint az új büntetés megállapításának a rögzítése. Ennek megfelelő másodfokú döntés esetén nyilvánvaló lett volna az a jogi helyzet, hogy mindössze a terhelt cselekményének a minősítése szorul korrekcióra, ami nem nyitja meg a harmadfokú eljárás lehetőségét. A hatályon kívül helyező rendelkezés korrigálására azonban - érdemi felülbírálat lehetőségének hiányában - a harmadfokú eljárásban már nem volt mód.

Ezekre az indokokra figyelemmel a törvényszék tévesen biztosított ítélete ellen fellebbezési jogot.

A Be. 341. § (1) bekezdése szerint a törvényben kizárt fellebbezést az első fokú bíróság utasítja el. A fellebbezés elutasításáról a törvényszéknek kellett volna saját hatáskörben határoznia, mivel azonban maga biztosította a jogorvoslati jogosultságot, az előbbiekről pótlólag az ítélőtábla hozott döntést.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék 23.Bf.XX.9960/2016/10. számú végzése ellen bejelentett terhelti fellebbezést a Be. 390. § (2) bekezdése alapján mint kizártat elutasította.

Ugyancsak a Be. 341. § (1) bekezdése szerint a törvényben kizárt fellebbezés elutasítása ellen nincs helye fellebbezésnek. E rendelkezés a Be. 385. §-ára figyelemmel irányadó az ítélőtábla által a Be. 392. § (1) bekezdés a) pontja szerinti tanácsulésen meghozott végzésére is, tehát az ítélőtábla fellebbezést elutasító határozata ellen sincs helye jogorvoslatnak.

Budapest, 2017. év június hó 22. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Etelka s.k.
előadó bíró

. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 23.Bf.XX.9960/2016/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 4.Bhar.107/2017/3. számú végzése folytán a vádlott tekintetében 2017. év június hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke